

Öreg diák

Az ifjúságnak szüksége van vezetőkre, tanácsadókra. Akiket példaképül választhat és akiknek utain felismeri az ő jövőendő ösvényeit. Akik átérték, megismerték az ifjúság problémáit, akik még ma is hozzátartoznak szívvel-lélekkel, azoknak küldjük a hívó szót: Jertek közelebb!

Jöjj közelebb! Talán még nem halt ki az emlékeid közül húsz-évednek elmúlt öröme, talán még emlékezel mit jelentett a diák-korod, talán eszedbe jut néha egy-egy társad küzdelme, a magad gondja, együttes panaszotok, amivel összejöttetek a „Vojvodina“ klubhelyiségében, a korporációk estjein, vidámságotok, és az az őszinte, könnyes búcsú, amivel örök istenhozzádot mondtál az egyetemi városnak.

Az ifjúság vár téged és rád tekint azzal a szeretettel, amellyel önmagadat nézed az időből, amikor magad is egyetemi hallgató voltál. Szeresd a diákat, szeresd önmagadat.

Nem igaz, hogy a régi társak, kenyeres pajtások ne tudják többé mi az összetartás. Ne menjünk el egymás mellett észrevétlen, vagy szóttan kézzszorítással, hideg szervusz köszöntéssel. Álljunk meg Testvér egy szóra, kérdezzük meg egymástól, hogy megy sorunk, segíthetünk-e egymásnak valamiben és örüljünk azon, hogy a diákoknak, a mi diákjainknak bizonyára segíthetünk.

Segíthetünk. Aki tud az anyagilag, aki még nem ért célhoz, az együvé tartozásunk boldogító öntudatával segítsen. Testvérek, ti mai diákok, ne csüggedjete, tegyéte tartóssá a legszebb éve kapcsolatát, hogy idővel ti is közénk, az öreg diákok testületébe jöhessete.

Mindenkit felhívunk, érezze lelkiismereti kérdésnek, hogy címét, életkörü.ményeite közölje a szerkesztőségünkkel, ahol állandó „Öreg diák“ rovatban építjük a Hídat a kisebbségi diákéletből kikerült diplomások é. az egyetemi hallgatók között.

Kev.sen vagyunk, de ha egymásra találunk, számunk tekintélyes, szavunk messzire hallható lesz. Egyszersmint bizonyoságot szeretnénk nyújtani a legif.abb, induló generációnak, hogy érvényesülni lehet a mai nehéz időben is.

Öreg diákok, jöjjetek közelebb!